

ÉLELETÜNK

XLVI. évf. 11. szám (46. Jg. Nr. 11)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. november

AZ EGYHÁZBAN NINCSENEK HATÁROK

Üzenet az elvándorlók világnapjára

2015. január 18-án tartja a Katolikus Egyház az elvándorlók és menekültek világnapját. „Az Egyházban nincsenek határok, az Egyház anya mindenki számára” – ezt a témát jelölte meg Ferenc pápa a világnapra.

Az Egyház kitarja ölelő karjait, hogy befogadjon mindenkit, elsősorban is a migránsokat és a menekülteket, akik drámai életkörülményeket és különféle veszélyhelyzeteket akarnak maguk mögött hagyni – a pápa ezekkel a gondolatokkal kezdi a világnapra szánt üzenetét.

Az Egyház hivatása az, hogy szeresse Jézust, és a szegény és elhagyott emberben felismerje az ő arcát. Az Egyház terjessze az elfogadás és a szolidaritás kultúráját, mely szerint senkit sem tekinthetünk hasznavehetetlennek, fölöslegesnek és mellőzhetőnek. Az elvándorlás jelenségének globálissá válására választ kell adni a szeretet és az összetartás globalizációjával.

A pápa súlyos szavakkal bélyegzi meg az emberekkel való kereskedés szegyenletes és kegyetlen jelenségét, az erőszak és a mai modern rabszolgaság minden formájával együtt. Ezek ellen erőteljesebben és hatékonyabban kell fellépni, az együttműködés világméretű hálózatán keresztül, melynek célja minden egyes emberi személy méltóságának védelme. Ferenc pápa ezért tevékeny és hatékony együttműködést sürget az államok és a nemzetközi szervezetek között, hogy az elvándorlási folyamatok kezelhetőbbé és szabályozhatóbbá válhassanak.

Ezzel egy időben meg kell sokszorozni az erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megszűnjenek azok az okok, például a háborúk vagy a nélkülözés, amelyek egész népeket hazájuk elhagyására kényszerítenek. A pápa emlékeztet arra is, hogy gyakran még az egyházi közösségek is bizalmatlanok, ha nem egyenesen ellenségesek a bevándorlókkal szemben, még mielőtt megismernék az okokat, az üldözést és nyomorúságot, amely elől menekülnek. Mindez ellentétben van a bibliai paranccsal, miszerint forduljunk tisztelettel és együttérzéssel a szükségben lévő idegenek iránt. Jézus azonosította önmagát az erőszak és az elnyomás minden ártatlan áldozatával, az idegennel és minden szenvedővel. Jézus azt kéri tőlünk, hogy cselekedjünk a szeretet parancsa szerint.

Jézus olykor azt is elvárja tőlünk, hogy mondjunk le egy kicsit a saját jólétünkről. A mai társadalom multikulturális jellege arra indítja az Egyházat, hogy vállalja a szolidaritás, a közösség és az evangelizálás új formáit. Ma már nem elég a pusztán tolerancia. Az Egyház mai hivatása arra szól, hogy emelkedjen felül a korlátokon, segítsen abban, hogy az önvédelem és a félelem magatartása helyett megvalósuljon a találkozás kultúrája.

(Vatikáni Rádió)

**Skóciai Szt. Margit
(1047–1093)
Emléknapja: november 16.**

Margit sorsát, születésétől haláláig, a világtörténelem jobban meghatározta, mint a többi fejedelmi családból született gyermekét. Ezt életrajzírója, Durmferline-i Theoderich szerzetes is érezte, mert a szent életrajzában – amelyet Margit leányának, Matildnak, Anglia királynőjének írt – a szokásosnál nagyobb helyet szentelt a történelmi eseményeknek.

Margitról attól az időtől kezdve kapunk élesebb vonásokkal rajzolt képet, hogy Skócia királynéja lett. Margit – és nem a király – összehívta a skót egyház zsinatát, hogy a római egyház szokásaitól eltérő szokásoktól, amelyek az egykor Írország felől megtérített skót egyházban még mindig fellelhetők voltak, megszabadítsa a skótokat. A királyné a zsinaton tárgyalt teológiai kérdésekhez is hozzászólt. Akkoriban éles viták folytak arról, hogy a bűnös embernek egyáltalán szabad-e Krisztus Testét magához vennie. Margit azt a nézetet képviselte a zsinat előtt, hogy – jóllehet valamennyien bűnös emberek vagyunk – ha valaki meggyőnt, megbánta bűneit, megtette az elégtételt, és hittel járul a szentáldozáshoz, az a Szentírás szerint nem ítéletre, hanem bűnei bocsánatára méltó.

Nemcsak az életrajzíró Theoderichtól, hanem más forrásokból is tudjuk, hogy Skócia népe hálás szeretettel tisztelte Margit királynőt, aki templomokat és kolostorokat épített, és minden nyomorúságos szenvedőn segített. Az irgalmasság tetteinek gyakorlásával emléket állított az emberek szívében. Margit, aki Alfréd családjának utolsó királynéja volt, minden angol királynő anyja is lett azáltal, hogy leánya, Matild Hódító Vilmos legkisebb fiának, a Vilmos utódjává tett I. Henriknek lett a felesége.

Margit 1093. november 16-án halt meg, négy nappal azután, hogy a férje, Malcolm és idősebb fia az angolok elleni csatában elesetek. A nép körében azonnal szentként kezdték tisztelni; ünnepélyes szenttéavatása 1261-ben történt. Margit és Malcolm földi maradványait a reformáció idején Spanyolországba menekítették, az Escorial templomában nyugszanak.

Ünnepét 1673-ban vették föl a római naptárba, június 10-re. 1969-ben november 16-ra helyezték át.

(Diós István: A szentek élete)

A HALÁL ÉLETÜNK RÉSZE

Írta: Ilk Antal-József

Létünket különböző területek és környezetek határozzák meg: a magánélet és a munka világa, az egyházi, a világi élet és a halál. Sokan fáradoznak azon, hogy az élet és a halál világát egymástól messzemenően elválasszák, mondván, hogy földi életünk annál tökéletesebbé, boldogabbá és gondtalanabbá válhat, minél inkább sikerül kiszorítanunk a halál gondolatát tudatunkból.

Bár a tömegtájékoztatási eszközökön keresztül naponta szembesülünk a halál valóságával, mégis felszínesen kezeljük a helyzet komolyságát. A televízióban alig van híradó, mely ne tudósítana emberi élet kioltásáról; a közlekedési hírekben szinte óránként hallunk halálos kimenetelű balesetekről; az írott sajtó híreinek egy részét halálhírek teszik ki; sőt alig létezik film, tévéjáték, melyben ne ölnének, gyilkolnának.

Mindezek ellenére a halál ténye sokakat hidegen hagy. Egyszerűen tudomásul veszik a valóságot, hogy csak mások halnak meg, egy pillanatig sem gondolnak arra, hogy a halál órája mindegyikünkre vár.

Nem felületes és felelőtlen ez a magatartás? Az élet különböző részterületei annyira lekötik érdeklődésünket és elterelik figyelmünket, hogy a lényeg elvészünk szemünk elől, figyelmen kívül hagyjuk azt aényt, hogy a halál életünk szerves része.

Ezen magatartással szemben új távlatot mutat Szent Pál apostol Efezusiaknak

írt levelének részlete (Ef 1,10). Nemcsak keresztény hivatásunk eredetére emlékezett bennünket, hanem rámutat az Isten üdvözítő tervének céljára is, nevezetesen, hogy „Krisztusban, mint Főben (Isten) újra egyesít mindent, ami a mennyben és a földön van”. (...) Krisztus Isten üdvözítő tervének „szegletköve”, aki magába foglalja az eget és a földet, az életet és a halált, az istenit és emberit, és mindezt senki és semmi nem szakíthatja el tőle.

Ez távolról sem jelenti azt, hogy a halál félelmei többé nem környékeznek meg bennünket, vagy hogy a halál előtti szenvedések nem árthatnak nekünk. Jézushoz hasonlóan nekünk is át kell mennünk a halál sötét kapuján. De a feltámadt Krisztusba vetett hitünkben tudjuk, hogy ez nem a vég. Mert „ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élünk is”, tanítja Szent Pál a rómaiakhoz írott levelében (6,8). Ezért valljuk a gyászmise prefációjában: „Híveid élete, Urunk, megváltozik, de meg nem szűnik.” (...) **(És ti is élni fogtok...)**

„GYÚJTS VILÁGOSSÁGOT A CSALÁDBAN!”

Rendkívüli püspöki szinódus a Vatikánban

A Ferenc pápa által a Szent Péter-bazilikában celebrált ünnepi szentmisével vette kezdetét október 5-én a rendkívüli püspöki szinódus, amelynek címe: A családpsztoráció kihívásai az evangelizáció összefüggésében. A szinódus előestéjén mintegy negyvenezer gyűltek össze a Szent Péter téren és környékén az imavirrasztásra, melyen a Szentatyá kérte a hívek fohászait a családokért és a szinódusi atyáért. Lapzártanak időpontja miatt a szinódus első néhány napjának eseményeit foglaljuk össze az alábbiakban.

A Szentatyá az ünnepi nyitó szentmisén az Úr szőlőjéről, Izraelről, a választott népről szóló ó- és újszövetségi allegóriákat fejtette ki rövid olasz nyelvű homíliájában. „Mi is, püspökök arra kaptunk meghívást, hogy dolgozzunk az Úr szőlőjében. A szinódusi összejövetel nem arra szolgál, hogy szép és eredeti gondolatokat vitassunk meg, vagy megmutassuk, ki az okosabb (...), hanem arra, hogy jobban műveljük és örizzük az Úr szőlőjét, együttműködjünk álma, s népére vonatkozó szeretet terv megvalósításában. Ez alkalommal az Úr azt kéri, hogy vegyük gondjainkba a családot, amely a kezdetektől fogva lényeges része az emberiségre vonatkozó szeretet tervének.” (...)

Az ünnepi szentmisén Ferenc pápával koncelebráltak a szinódusi atyák, köztük Erdő Péter bíboros, a rendkívüli szinódus főrelátora.

„Gyújts világosságot a családban” – ez volt a témája annak az imavirrasztásnak, amelyre mintegy negyvenezer hívó

A Szentatyával koncelebráltak a szinódusi atyák

gyűlt össze a Szent Péter téren és a környező utcákban október 4-én, szombaton este, a családdal foglalkozó szinódus előestéjén.

„Kedves családok, jó estét kívánok – köszöntötte az imádságra egybegyűlteket a Szentatyá. – Immár leszáll az est gyülekezetünkre. Elérkezett az óra, amikor szívesen térünk haza, hogy együtt vacsorázzunk szereteteinkkel, a kapott és adott jótétemények, a szívet melegítő és érlelő találkozások után, amelyek jó borként elővételezik a soha véget nem érő ünnepet.

(Folytatás a 2. oldalán)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A szeretetnorma

Bármilyen harsány legyen is a szexet magasztalók kórusa, tudjuk, hogy hazudnak. Hazugságuk több, mint amikor valakit súlyos dologban becsapunk, félrevezetünk. A hazugság csúcsa ez, amit talán úgy lehetne néven nevezni, hogy „élethazugság”. Mentségük viszont az, hogy nagy valószínűséggel nem tudják, miket írnak és beszélnek. Mert egyetemes világtapasztalat, hogy a szeretet az, ami értelmet ad az életünknek, nem csupán születésünktől halálunkig, hanem már a születésünk előtt a halálunk utániig. Persze az ismerettel és az alkotással szövetségben. A szeretet emeli föl a szexet a gyönyörből és kielégülésből az öröm érzelmi elragadtatásának magaslatára.

A szeretetnek megszámlálhatatlan csodái itt vannak körülöttünk és bennünk. Mégis tanácstalanok vagyunk olykor, hogy mihez igazodjunk, ha például átéljük szeretetünk ütközéseinek zavarát. Mert ennek dilemmái is lehetnek. Vannak is.

A Szentírás többféle normát említ a szeretettel kapcsolatban. Olyanokat is, amelyeket egy ateista sem hagyhat figyelmen kívül. Amit nem akarsz, hogy veled tegyenek, te se tedd azt mással. Ezt már az Ószövetség ismeri (vö. Tób 4,15). Pozitív változatban: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük.” (Lk 6,3) Ez utóbbi már az evangéliumi „arany szabály”. A kákán is csomót kereső persze gyakorolhatja gunyoros szellemeskedését, amikor rosszindulattal félremagyarázza ezt a tömör etikai normát. Az evangéliumi útjelző azonban ezt akarja kifejezni: úgy bánjunk másokkal, ahogyan másoktól elvárjuk, hogy velünk bánjanak. Ezt mondták annak az orvosnak is, aki nem törődött hivatásszerűen a betegeivel. Tette, amit kellett, de egy jöttányival sem többet. Amikor aztán ő betegedett meg és egyik kollégája részéről hasonló tapasztalt, fel volt háborodva.

Jézus még ezt az arany szabályt is megemeli és az elvont norma helyébe a személyt helyettesíti be. Önmagát jelöli meg mértéknek: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket.” (Jn 13,34) Az Ószövetség még csak addig

jutott ebben a személyes normában, hogy szeresd felebarátodat, „mint önmagadat” (Lev 19,18). Jézus megteheti, és csak Ő teheti meg, hogy magát tegye az evangéliumi szeretet normájává. Ez egyébként egészen logikus. Ha Isten „maga a szeretet”, akkor Jézus Krisztus az isteni szeretet inkarnációja: a testet öltött Szeretet. Ez konkrétan a *megváltó szeretet* jelenti.

Külön figyelmet érdemel Szent Ágoston többször idézett nevezetes mondása: „Szeress, és tégy, amit akarsz.” Ennél tömörebben és lényegre törőbben aligha lehetne megfogalmazni az egyetemes szeretetnormát, hozzátéve, hogy itt az evangéliumi szeretetről van szó, nem arról, hogy a házasság férfi vagy nő érzelmi megismeret embertársa férjét vagy feleségét és a szerelemből elkövetett házasságtörést legálisan tekintí, hiszen a szeretet érzésére hivatkozik. A bűnös szeretet nem igazi szeretet. Sokkal inkább a bűnököt kiengesztelő szeretet, ahogyan Jézus mondta: „Sok bűne bocsátatik meg, mert nagyon szeretett.”

Ez a szeretet azonban nem átfutó érzés, hanem igazi jóakarat, mégpedig „*érdeklődő jóakarat*”, ahogyan egy angol morálfilozófus fogalmazta. Az üdvösség akarása és tevékeny szolgálata ez, amelyben az ember arra is képes, hogy életét adja a másikért vagy másokért. Jézus megváltó szeretet ennek felülmúlhatatlan csúcsa: „Értetek és mindenkiért.” Gyökeresen hamis tehát a szeretet felsőfokának

olyan elképzelése, amely – egyebek mellett – a janzenizmus lelkiességétől Petőfi Sándorig kimutatható. E szerint a legnagyobb szeretete annak van, aki vállalja, hogy a másikért akár a pokolba is kerüljön. „Ha, leányka, te vagy a pokol, hogy egyesüljünk, én elkárhozom.” Az igazi szeretet azonban kizárja a poklot. Teológiai legfeljebb a tisztító tűzbe illeszthető. Egy ateista házaspár tudatos döntésén alapuló közös öngyilkossága viszont már a bűnben való szolidaritás, nem az igazi szeretet jele. Ezzel szemben: aki felebarátja feleségét lélekben és titokban annyira szereti, hogy védelmére odaadja az életét, az nem lehet a kárhozat fia, mert a Tízparancsolat a bűnös visszaélés tilalmát fogalmazza meg. Az igazi szeretet kizárja a kárhozatot. S ezt Aquinói Szent Tamás pontosan tudta.

Jézus megváltó szeretete tehát a legkiemelkedőbb norma, ha el akarunk igazodni a szeretet útvesztőiben. Ez pedig az úgynevezett „önszeretet” szöges ellentéte. Hiszen motivációja a legmagasabb rendű. Ennél nincs hatalmasabb és nincs megbízhatóbb norma. S ez egyben a hiteles Krisztus-követés alapkövetelménye is, kinekinek a saját mértéke szerint, kortól, nemtől, hivatástól, életállapottól függően. Sorsközösségben vagyunk azzal, akit ez a cél vezetett: „Értetek és mindenkiért.”

A szeretetnorma kiemelt jelentősége azonban egyben a katolikus teológia egyik csúcspontja is. Mi ez a csúcs? Az, hogy az üdvösség nemcsak azok számára van megnyitva, akik a legjellemzőbb emberi döntési szituációban, a halálvesztély esetén, imádkozva, Isten nevével mennek a halálba, hanem azoknak is, akik a szeretet jelével készülnek a végzőkre, például egy zuhanó repülőgépen. Sokan nem is sejtik mekkora jelentősége van ennek s vele Aquinói Szent Tamás teológiájának, aki határozottan vallja a szeretet üdvözítő erejét. Nem alaptalanul. Hiszen János apostol egyértelműen azt tanítja, hogy „Isten a szeretet” s „aki a szeretetben marad, Istenben marad”.

† Boda László

„GYÚJTS...”

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez egyben a legnehezebb órája azoknak, akik magányosak, akiknek szembe kell nézniük álmaik keserű alkonyával, széttörredett terveikkel. Hányan fejezik be napjaikat a lemondás, az elhagyatottság zsákutcájában. Ezen az estén mindenkiért imádkozunk” – kérte a hívőket Ferenc pápa.

*

Ferenc pápa október 6-án reggel a Vatikánban megnyitotta a család témájával foglalkozó rendkívüli szinódus első ülését. Világos beszéd, a másik alázatos meghallgatása: ezen a sínáron haladjon előre a családszinódus – kérte a Szentatya. Két alapvető magatartásról van szó, amely ahhoz szükséges, hogy megvalósuljon a valódi szinodalitás, a hiteles közös előrehaladás.

Erdő Péter bíboros, főrelátor a Szentatya szavait követően tartott bevezető beszédet, amelyben a püspöki szinódus fő témáiról szólt. Erdő Péter hangsúlyozta, „a család ideje nem múlt el”, és az Egyház nyújthat segítséget a házasság elől menekülőknél és a szenvedéssel teli házasságban élőknek is.

*

A második nap megbeszélései az előzőre kijelölt témák szerint haladtak: elmondták, hogy alaposabb házassági felkészítésre van szükség, hogy az ne csak érvényes, de gyümölcsöző is legyen. Megfogalmazódott a javaslat, hogy ne csak a házastársi egység bukása elleni védelemről essen szó, hanem azokról a feltételekről is, amelyek azt érvényessé és gyümölcsözővé teszik. Arra van szükség, hogy olyan házasságképet közvetítsenek, amelyben a házasság nemcsak

cél, hanem út is egy még magasabb cél felé, a személyes és párban történő növekedés útja, erő és energiaforrás.

A házastársakat folyamatosan követni kell életútjukon a családpassztoráció révén. A házasság szentségére való felkészülés útjának tehát hosszúnak, személyre szabottnak és komolynak kell lennie, nem félve attól, hogy ezáltal csökken a templomi házasságkötések száma. Ellenkező esetben azt kockáztatnánk, hogy az egyházi bíróságokat elárasztják a házassági peres ügyek.

Egy másik kiemelt pont volt a tömeg-tájékoztató eszközök befolyása, amelyek olykor erőszakos, s az Egyház családra és házasságra vonatkozó tanításával ellentétes ideológiákat mutatnak be. Ebből a nézőpontból elhangzott, hogy a katolikusokat valóban meg kell védeni, de ugyanakkor jobban fel is kell készíteni: az Egyháznak szabatosabban kell előadnia tanítását, a tant nem tilalomlistaként bemutatva, hanem közel hozva a hívőkhöz, ahogyan azt Jézus is tette.

A vita fontos pontja volt a nehézségben lévő párok, az újránházasodott elváltak helyzete: az Egyháznak velük szemben nem ítéletet kell megfogalmaznia, hanem az igazságot kell elmondania, megértő tekintettel, hiszen a nép követi az igazságot, és követi az Egyházat, ha az az igazságot mondja el. Az újránházasodott elváltak Eucharisztiahoz járulása kapcsán megerősítést nyert, hogy ez a szentség nem a tökéletes szentsége, hanem azoké, akik úton vannak.

*

A szinódus harmadik napján a megbeszélés elsősorban a közel-keleti és az észak-afrikai egyházra összpontosult. Mindkét helyszínen bonyolult politikai, gazdasági és vallási helyzetben él az Egyház, aminek súlyos visszahatásai van-

nak a családokra nézve. Ott, ahol a törvények akadályozzák a családok újraegyesítését, ahol a szegénység elvándorláshoz vezet, ahol vallási fundamentalizmus uralkodik és a keresztények nem egyenjogúak a muszlim állampolgárokkal, gyakran kell súlyos problémákkal szembenéznük a vegyes vallású házasságokon alapuló családoknak.

A vallásközi, úgynevezett „kevert vallású házasságok” nagyon is jelen vannak, és egyre gyarapszik a számuk. Az Egyházra vár a kihívás, hogy kidolgozza, milyen hitoktatást lehet nyújtani az ilyen házasságokból született gyermekeknek, és hogy lehet segíteni azoknak a katolikusoknak, akik más vallásúval kötött házasságot, és továbbra is gyakorolni szeretnék a hitüket. Az ilyen házaspárokat nem szabad mellőzni, az Egyháznak továbbra is törődnie kell velük.

VR/MK

IMASZÁNDÉKOK

Novemberre

Egyetemes imaszándék: Hogy azok a személyek, akik a magánytól szenvednek, megtapasztalják Isten közelségét és a testvérek támogatását.

Korunkban igen megnövekedett a magányosságtól szenvedő emberek száma. Az együtt élő és együtt dolgozó többgenerációs nagycsaládok eltűnése, a kis családok gyakori felbomlása, a munkanélküliek számának növekedése és az átlagos élettartam meghosszabbodása mind azt eredményezték, hogy napjainkban sok magányos ember él a világon. A magány pedig szenvedést okoz. Amikor az ember úgy érzi, hogy ő senkinek sem fontos, senki sem szereti, és senki sem érdekel, hogy mi történik vele, akkor rászakad a szomorúság. A focimeccsek szurkolói és a sztárok rajongói a közösen lelkesedő tömegbe igyekeznek belemerülni, és ezáltal magányosságukat elfelejteni. A közös rendezvények hangos rajongásainak végeztével azonban annál kínzóbban szokott rájuk szakadni a magány. A játéktér világá, ahol lármás zene bódít el mindenkit, és ki-ki, szomszédjától elkülönülve, magányosan nyomogatja a nyerőgépnek gombjait, a mai világ „magányos tömegének” szomorú jelképe.

Már a Biblia első könyvében mondja az Isten: „Nem jó, hogy az ember egyedül van.” (Ter 2,18) Másokkal és másokért élni: ez az Isten által akart emberi életforma. Mit tehet azonban a mai ember, ha különböző okok miatt nem lel senkit, akivel és akiért élhetne? A keresztényeket ilyenkor az segítheti, hogy hiszik: soha sincsenek egyedül. A kommunista egyházüldözés alatt hosszú időre magánzárkába zárt magyar pap írta naplójegyzetében: „Ebben a börtönben engem senki sem szeret. Zárkában senki meg nem látogat. Mégsem vagyok sohasem egyedül. Velem van az Atyaisten, velem van Jézus Krisztus, és velem van a Szentlélek. Mindig négyen vagyunk együtt: az Atya, a Fiú, a Szentlélek és én.” Ezzel a hittel tudta megőrizni ez a pap még a börtönben is lelki derűjét.

Az ókori régi remeték, akik önként vontak a teljes magányba, szintén megtapasztalták az Istennek ezt a jelenlétét. A mai világban is ez lehet a gyökeres orvosság a magányosság fájdmájára: hittel és imával egyre mélyebben egyesülni az Istennel, akiben „élünk, mozgunk és vagyunk.” (ApCsel 17,28)

Ebben az Istenhez közeledésben azonban sokat segíthetjük mi is embertársainkat. Ne legyünk annyira elfoglalva csak saját magunkkal, hogy nem vesszük észre mások magányosságának szenvedését. II. János Pál pápa adta magányos öreg embereknek ezt a jó tanácsot: „Ha nagyon magányosnak érzed magadat, hívj fel telefonon valakit, akiről tudod, hogy még magányosabb náladnál.” Nem elvesztegetett idő az ilyen telefonhívás, hiszen Jézus mondta: „Amit legkisebb testvéreim közül egynek tesztek, nekem tetétek. Gyertek, Atyám áldottai.” (Mt 25,40)

A magányosság szenvedésének enyhítésére sokat segíthet az emberléptékű közösségek megeremtése is. Öregek klubja, özegek találkozója, imacsoporthoz csatlakozás, különböző plébániai csoportok tevékenységei, és még sok egyéb kezdeményezés segítheti a kölcsönös viszonyok ápolását. Hadd említsem japán misszionárius koromban szerzett egyik tapasztalatomat. Japánban nagyon népszerűek az idős néni találkozói. Sokszor láttam a vasúttállomásokon ezeket a „néni csoportokat”. Mentek közösen virágdíszítési kurzusra, teaceremóniára, születésnap partira, hangversenyre, kirándulásra stb. Vidáman teferferéltek, beszélgettek egymással, és elfelejtették magányosságukat.

(Folytatás a 4. oldalon)

Nem véletlen...

Kötetlen beszélgetések népszerű és kevésbé ismert vendégeinkkel a Keresztény Élet Portál stúdiójában.

Tévhit a gyónásról

Beszélgetés Palya János plébánossal

www.keresztenyelet.hu

„SZÓRJA FÉNYÉT A VILÁGON”

Márton Áron püspökre emlékeztek Kismartonban

A Kismartoni Magyar Lelkészség és a Jakab Antal Keresztény Kör közös szervezésében szeptember 21-én az őrvideki tartományi székhely ferences templomában magyar nyelvű szentmisén, majd pedig emlékprogram keretében is megidéztek Isten szolgája Márton Áron püspök emlékét.

Az emlékprogram mottója P. Bíró Antal OFM verséből kölcsönzött idézet volt: „Szórja fényét a világon szerteszt” – *Főhajtás Erdély nagy püspöke, Márton Áron emléke előtt.* A Gyulafehérvári Egyházmegye 42 éven át irányító, jelenleg boldogáavatására váró erdélyi főpásztor püspökké szentelésének 75. évfordulója alkalmából rendezett eseményen Vencser László, az ünnepi szentmise főcelebránsa a kivételes alkalomra így utalt: „Ma Márton Áron püspökre emlékezünk. Megköszönjük Istennek, hogy adta őt nekünk, és amikor ma az emlékezés végén elimádkozzuk boldogáavatásáért az imát, amit Erdély templomaiban a hívek évek óta minden szentmise után elimádkoznak, akkor azért is könyörgünk, hogy példaként követhessük őt. Szükségünk van ilyen példaképekre, akiknek nyomdokain járhatunk mi is.”

A szentmisét követően a Bécsből érkezett Geréd Péter egykori tanítvány egy Márton Áron saját kézjegyével ellátott, bekeretezett fényképet helyezett el az áldoztatórácson, ezzel is kifejezve egykori főpásztorra iránti nagyrabecsülését. Mint elmondta, ez a fénykép évtizedek óta az éjjeliszekrényén van, így minden reggel első tekintete vele találkozik.

A Márton Áron püspök előtt tisztelgő versekkel színesített műsorban Vencser László mellett a rendezvény házigazdája, Pál László püspöki vikárius, a kismartoni egyházmegyei bíróság vezetője is felelevenítette a nagy püspökhöz fűződő emlékeit. Dávid Erzsébet *Láttam a püspököt* című költeménye után a kérdésre, hogy ő látta-e a püspököt, Pál László elmondta: először szülőfalujában, Szentegyházfaluban látta 1969. július 29-én, a bérnálásán, amikor is ő volt az első, akit Márton püspök megbérnált, talán mert ő volt a bérnálkozók között a legfiatalabb. Második alkalommal 1975-ben találkozott vele, amikor Gyulafehérvárra került a kántoriskolába. Elsőévesekként ott ültek szeptember 29-én a székesegyházban a Szent Mihály-napi ünnepi szentmisén, amelyet Márton Áron mutatott be. Ott állt előtűk és ígét hirdetett az a nagy püspök, akiről otthon mindenki beszélt. Mivel a kántoriskola akkoriban

„Szükségünk van ilyen példaképekre”
(Fotó: Renner Adél)

a püspökségen volt, Pál László többször látta a püspököt, de sosem beszélt vele.

Harmadik élményként azt mesélte el, hogy az érettségi előtt, 1979. május 27-én, a ballagás napján Pálfi Géza osztályfőnökük felkísérte az osztály tanulóit Márton Áron lakosztályába. A beteg, már nehezen beszélő püspök elmondta nekik, hogy az arcokat már duplán látja, de szavai nagy hatással voltak a diákokra.

Azt már az emlékprogramot követő kötetlen beszélgetésben mesélte el Pál László, hogy a nagy püspök temetése napján néhányan lementek a székesegyház kriptájába, ahol Márton Áron sírja előtt egy piros-fehér-zöld szalagos koszorút helyeztek el valamelyik magyarországi vendég. Megjelent két szekus, a koszorút lefényképezték, majd egyikük a szalagot letépte, betette a zsebébe és elvitte.

Ugyancsak a kötetlen együttlét során jegyezte meg valaki azt is: „Nem igaz, hogy a múltat el kell felejteni. Nagyon is emlékezni és emlékeztetni kell rá...”

A kismartoni rendezvény része volt a Jakab Antal Keresztény Kör egész éves Márton Áron-emlékprogram sorozatának, amelynek célja, hogy a nyugati diaszpórában élő, Erdélyből és a Kárpát-medence más tájairól elszármazott magyarok is emlékezzenek és főhajtással tisztelegjenek Isten szolgája előtt. Fontosnak tartják, hogy a nagy főpásztor boldogáavatásáért megfogalmazott imádságot, amelyet Erdély templomaiban a papok és a hívek hosszú évek óta rendszeresen elimádkoznak, a nyugati magyarok is elimádkozzák. Éppen ez volt a kismartoni rendezvénynek is a legfelémelőbb pillanata: a közösen elmondott ima, utána a himnuszok szavaival...

Varga Gabriella

LEGYÜNK MI IS A BÉKE ESZKÖZEI!

Székely Menekültek Emléknapja Hajdúnánáson

„Ferenc pápa sokszor kéri tőlünk, hogy imádkozzunk a békéért. Hiszen a háború, az ellenségeskedés, a gyűlölet nemcsak kilencvennyolc évvel ezelőtt, hanem a mai világban is mennyi fájdalmat, szomorúságot okoz az embereknek! Szent Ferenc imaszavait felidézve – »Uram, tégy engem a te békéd eszközévé, hogy ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek« – gondolkodjunk el ma mi is a krisztusi békén” – ezekkel a szavakkal kezdte szentbeszédét Bőjte Csaba szeptember 28-án, vasárnap a zsúfolásig telt hajdúnánási római katolikus templomban a IV. Székely Menekültek Emléknapján.

Az 1916-os nagy székely menekülés történetét feldolgozó néprajzkutató, Buczkó József meghívását elfogadva a világszerte ismert és elismert gyermekmentő ferences szerzetes először járt az észak-alföldi hajdúsági városban, s körül is vette őt a legkülönbözőbb vallású hívek szeretete. A figyelmesség jeleként két helybéli lány székely népviseletet öltött magára, ami szemmel láthatóan jóleső érzéssel töltötte el az oltárhoz kilépő Csaba testvért, ahogyan a szentmise végén a Szabó Ágnes énekes előadásában elhangzó *Ó én édes jó Istenem* című ének is meghatotta.

Az ünnepi szentmisét követően a templomkertben a Székely Menekültek Emlékoszlopának koszorúzási szertartásán először Buczkó József ajándékként a csikozmási Kedves Virág hangján megszólaló *Fohász Máriához* című éneket hallgathatták meg felvételtől az emlékezésre egybegyűltek; Gacsályi Gábor református lekipásztor köszöntőszavai után pedig Holocsi Mária Anna szavalta el Kányádi Sándor *Nyergestető* című költeményét. A település polgármestere, Szólláth Tibor köszöntőjében elmondta: 1916-ban a hajdúnánásiak befogadásból jelesre vizsgáltak.

A székely menekültek között annak idején gyermekként jelen lévő Jakab Antal szülőfaluja, Kilyénfalva lakóinak és a Jakab Antal Keresztény Kör tagságának üdvözlését a későbbi gyulafehérvári püspök unokahúga, Varga Gabriella tolmácsolta a jelenlévőknek. Elmondta: öröm és megtiszteltetés számára, hogy ebben a nagyon fontos esztendőben, amikor Jakab Antal pappá szentelésének és primíciájának nyolcvanadik, tizenhárom évnyi keserves börtönrajzából való szabadulásának pedig ötvenedik évfordulójára emlékezünk, ismét együtt lehet a hajdúnánásiakkal ezen a szép ünnepen. „Hajdúnánás fogalom lett a mi körünkben is: az emberi nagyság, jóság, szeretet szinonimájává vált. Különleges értelmet nyert, s nemcsak azért, mert 1916-ban jelesre vizsgázott befogadásból, hanem mert a múlt feltárásából, az emlékek ápolásából jelesre vizsgázik ma is” – fogalmazott Varga Gabriella, majd átadta Buczkó Józsefnek a Jakab Antal Keresztény Kör 2013-as beszámoló köny-

vét, mintegy bizonyítékul annak, hogy mennyire részévé vált az életüknek Hajdúnánás – a könyv ugyanis három, a székely menekülés témáját középpontba állító tavalyi eseményről tudósít.

A megemlékezés és a koszorúzás befejező pillanataira Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke is a helyszínre érkezett. Ünnepi beszédében azt hangsúlyozta: adja Isten, hogy a jövőben mindig vendégségbe érkezünk, és soha ne a kényszerűség vezéreljen bennünket egymáshoz. A Székelyföldről magával hozott földet elhelyezte az 1916 és 1918 között Hajdúnánáson elhunyt 38 székely menekült emlékére állított emlékkoszorúsnál lévő urnába, majd az emlékoszlopnál is fejet hajtott.

Már-már hagyománnyá vált, hogy a város megajándékozta meghívott székely vendégét a település zászlójával. Ennek megfelelően az emléknep zárásaként Szólláth Tibor polgármester átadta Borboly Csabának és Bőjte Csabának Hajdúnánás város keretbe foglalt zászlóját, mint az összetartozás szimbólumát.

Az ünnepi ebéd után a hajdúk és a székelyek hazatértek, lélekben talán már a jövő évi találkozásra készülve. S miközben egyre és egyre felidéztek magunkban mindazt, amit Csaba testvértől aznap tanultunk, másnap tőle levél érkezett:

„Szerencsésen hazaértem! Sok-sok minden szorítja az én szívemet is marékra... Az emberek egymásnak és maguknak mérhetetlen fájdalmat tudnak okozni! A sok teherrel a vállamon hazaérek, és jönnek a csilingelő kacagással a kedves gyerekek, ők mit sem tudnak Ukrajnáról, Palesztináról, mállasztási kampányról, meg a pénzről, jönnek és kacagva a nyakamba ugranak! A tiszta, ragyogó gyermekszemek, mint a tavaszi napfény a felhőket, pillanatok alatt az értelmem legeldugottabb részéből is eltüntetnek a gondokat és marad a jókedv, a derű, az önfeledt játék! Milyen rossz lehet, ha valakit otthon nem várnak kacagó, játszani akaró gyermekek! Szerintem a világunknak a gyermeki jókedvet mint orvosságot fel kellene írni, hatalmas dózisban!”

A világnak a gyermeki jókedv mellé ezt is fel kellene írni, hatalmas dózisban...

V. G.

A HŐSÖK ÉS VÉRTANÚK FÖLDJÉN

Ferenc pápa villámlátogatása Albániában

Ferenc pápa első európai lekipásztori útja szeptember 21-én Albániába vezetett. Személyében – II. János Pál 1993. áprilisi látogatása után – immár másodszor lépett a katolikus egyház fő annak az országnak a földjére, amelyet hajdani vezetői „a világ első ateista államává” akartak tenni.

A Szentatya délelőtt 9 órakor érkezett meg Tirana nemzetközi repülőtérére, amelyet Teréz anyáról neveztek el. Az apostoli nuncius és Edi Rama albán miniszterelnök fogadta a katolikus egyházfőt. Az elnöki palotában Bujar Nishani államfő várta a Szentatyát, akit a 18 kilométeres úton hívek ezrei üdvözöltek.

Délelőtt Tiranában a Teréz anyáról elnevezett téren mutatott be szentmisét Ferenc pápa. Homíliájában utalt arra, hogy e földre már Szent Pál elhozta az Evangéliumot, majd kitért a több évtizedes kegyetlen kommunista vallásüldözésre: katolikusok, ortodoxok és muzulmánok szenvedéseire: „azt mondhatnánk, egész Albánia a vértanú földje lett, sok püspök, pap, szerzetes és világi hívő életével

fizetett hűségéért”. A pápa arra buzdítja Albánia lakóit, hogy nyissák meg szívüket Krisztusnak: az ő Evangéliuma jelzi a követendő utat. Örvendező és nagylelkű hitük segítsen másokat is, hogy találkozzanak Krisztussal és megtalálják életük értelmét.

A tiranai Jó Tanács Anyja Katolikus Egyetemen találkozott Ferenc pápa a főbb albániai vallásfelekezetek képviselőivel. A Szentatya arról beszélt, hogy Albánia szomorú tanúja volt egy olyan erőszaknak és drámának, amely erővel ki akarta zárni Isten a személyes és közösségi életből. Az 1990-es években bekövetkezett változásoknak köszönhetően minden vallási közösség újjáéleszthette hagyományait, amelyek a vad üldözések

ellenére sem tűntek el teljesen, mindegyik felekezet hozzájárulhat az ország erkölcsi újjáéledéséhez. Ferenc pápa itt utalt arra, hogy napjainkban szerte a világon türelmetlenség jelentkezik a különböző vallásokban mások vallási meggyőződéseivel szemben. „Az igazi vallás a béke, nem pedig az erőszak forrása! Isten nevében ölni nagy szentségtörés! Isten nevében hátrányosan megkülönböztetni embertelen tett!”

A vallási vezetőkkel megtartott találkozót követően Ferenc pápa délután 5 órától a tiranai Szent Pál-székesegyházban vesperást vezetett, melyben e szavakkal fordult a jelenlévőkhez:

„Az elmúlt két hónapban készültem erre a látogatásra, elolvastva az albániai vallásüldözés történetét. Számomra ez meglepetés volt: nem tudtam, hogy népetek annyit szenvedett! Aztán ma, amikor a repülőtérre jöttünk, láttam a sok-

sok vértanú fényképét; ez a nép még őrzi vértanúi emlékét, akik annyit szenvedtek. A vértanúk népe. És most, a liturgia elején a két tanúságtétel: egyszerű szavakkal mondták el megindító, fájdalmas történetüket. Azt kérdezhettük tőlük: hogyan tudtátok túlélni a sok szenvedést? Az Egyház hívei imádkoztak értük. Ez az Egyház titka: az Úr megvigasztal csendben, titkosan is, a szívbe erőt adva. A vigasztalás mindig tőle jön. Jaj nekünk, papoknak, szerzeteseknek, nővéreknek, novíciusoknak, ha másutt keressük a vigasztalást. Áldott legyen az Isten, az irgalom és a vigasztalás Istene, aki megvigasztal bennünket, hogy mi meg tudjunk vigasztalni másokat, alázatosan, hivalkodás nélkül, amint itt ketten tették, megvigasztalva minket. Bűnösök vagyunk, de az Úr velünk van. Hazatérve gondoljuk meg: ma megérintettük a vértanúkat.

Vatikáni Rádió

Gyerekeknek

EGGYEL TÖBB GYERTYA

Még óvodás lehettem, amikor szüleim először vittek magukkal engem is halottak napján a temetőbe. Hogy miért mentünk valójában, akkor még biztosan nem értettem, de az emlékezés hangulatából már én is átéreztem egy darabkát.

Emlékszem, november 2-án mindig nagyon hideg volt, különösen abban a hegyvidéki kis faluban, ahonnan szüleim származnak. Édesanyám alaposan felöltöztetett: nyakamba sál, fejemre sapka, a kezemre kesztyű... amit a temetőbe érve mindig levettem, mivel nekem jutott a legérdekesebb feladat: meggyújtani a gyertyákat a sírokon. Végigjártuk a temetőt, és minden elhunyt hozzátartozónk sírjánál egy-egy gyertyát helyeztünk el: dédnagymama, dédnagypapa, az egyik nagypapám, aztán a távolabbi rokonok – akiket sajnos már nem ismerhettem. Műtán minden sírhelyet felkerestünk, szüleim megkértek, hogy gyújtsak meg még egy gyertyát, amit azonban nem tettünk le egy sírhoz sem. Csendben körbeálltunk, édesanyám és édesapám imádkoztak, s megvártuk, míg a kicsi gyertya végigég. Akkor, 3-4 évesen nem értettem, miért gyújtottunk „feleslegesen” egyvel több gyertyát, valószínűleg fel sem fogtam a történeteket, annyira elvarázsolta a gyertyagyújtás különös hangulata.

Néhány évvel később – azt hiszem, már iskolába jártam – november elején

újra együtt ment a család a kis hegyi temetőbe. Ahogy a korábbi években, akkor is minden sírra egy-egy gyertya került, és a látogatás végén ismét fellobbant az a kis rejtélyes gyertyaláng. Csendes kisfiú lévén most sem szóltam semmit, ám édesanyám helyettem is feltette a kérdést: „Ugye kíváncsi vagy, miért gyújtottunk meg egyvel több gyertyát?” Bár talán még akkor is jobban érdekelt a tűzgyújtás izgalma, mint anya mondanója, természetesen igennel feleltem. „Halottak napján azokra a szereteteinkre emlékezünk, akik már nincsenek velünk itt, a földi világban. A dédnagyszüleid, a nagypapa hosszú, boldog élet után hagytak itt bennünket. Tíz évvel ezelőtt, amikor te még nem éltél, apával az első gyermekünket vartuk. Sajnos még a pocakomban megszünt dobogni a kis szíve. Nem láthatta meg a napvilágot, de ugyanúgy a mi gyermekünk, mint te, és hisszük, hogy a lelke a mennyországban van, akárcsak a dédié vagy a nagypapáé. Őerte gyújtjuk meg minden évben ezt a kis gyertyát, és őerte imádkozunk.”

Azóta tudom, hogy halottak napján nemcsak azokra emlékezünk, akik itt voltak velünk a földön, akikkel nap mint nap találkozhattunk, hanem azokra is, akiknek talán csak néhány nap vagy néhány hét adatott e világban – édesanyjuk szíve alatt.

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (3.)

Folytatva utóbbi írásaim vezérgondolatát (Jézus a szekták tanításában), ezúttal a következő kérdésre keresem a választ: Vajon minden vallás egyforma? Sok embertársunk azt mondja, hogy igen, minden vallás egyforma, bármelyikben üdvözülhet, csak kövesse a lelkiismeretét. Ez a megfogalmazás egy alapvető igazság, ugyanakkor félreérthető is. Az objektív Igazság abszolút voltát (a keresztények számára az Igazság maga Krisztus) összekeveri a saját meggyőződésének viszonylagosságával. Valóban igaz az, hogy Isten minden embert üdvösségre hív Jézus Krisztusban; az is igaz, hogy ha valaki saját hibáján kívül nem ismeri meg Jézus Krisztust, vagy nem ismeri az igaz arcát, de nem cselekszik lelkiismerete szava ellen, akkor Jézus kifejezett megvallásán és az Egyházon kívül is üdvözülhet. Mi, hívők, tudjuk, hogy az igazság nem más, mint Jézus Krisztus; és Jézus az Út az igazsághoz, az isteni élethez. Mindebből következik az Egyház nagy felelőssége: az evangelizálás, az örömhír hirdetése Európa és a világ népeinek, a vallási ismeretek terjesztése, a katekézis megszervezése, a tömegtájé-

koztatási eszközök felhasználása a hit hirdetésében.

Hogyan lehet a „Jézus-töredékekből”, az új mozgalmakban többé-kevésbé még vagy már ismét jelen lévő „Jézusból” feltámasztani a Názáreti Jézust, aki értünk szenvedett, meghalt és feltámadt? A jövőt csak is Isten ismeri, de nem is szükséges jövődölésekre hagyatkoznunk; a lényeges az, hogy megtegyük kötelességünket itt és most; hogy hirdessük Jézust, ki-ké a maga helyén és környezetében.

A szekták terjedése egyre nagyobb gondot okoz a lelkipáztorkodásban, az igehirdetésben, főleg egy bizonyos társadalmi réteg körében: gyakran a fiatal elvándorlók, emigránsok, a társadalom peremére szorultak keresnek vigasztalást az emberközelbe kerülő, gyakran meglepő testvéri szeretetről tanúskodó szekták közösségeiben. Az Egyház igyekszik szembenézni ezzel a kihívással, és megfelelő választ adni az új idők kihívásaira, ahogy a jelenlegi rendkívüli színdus is teszi.

Rózsafüzér Királynéja és Magyarország Főpátrónája, könyörögj értünk most és mindörökké!

(Folytatjuk)

János atya Londonból

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Persze, minden magányos embert nem tudunk megvigasztalni. Ezért fontos, hogy azok, akik magányosak, e magányt is, a régi remetéik módjára, Isten keresésére és megtalálására használják fel. A magány csendjében lehet meghallani az Isten szelíd hangját, és lehet megtapasztalni Jézus szavának igazát, aki azt mondta, hogy „csak egy dolog szükséges”. (Lk 10,42) Ezt az „egy dolgot” pedig nagyon jól lehet megtalálni a magány csendjében.

Evangelizációs imaszándék: Hogy a fiatal seminaristáknak, férfi és női szerzeteseknek legyenek bölcs és jól felkészült nevelők.

Nagyon fontos ez az imaszándék, hiszen a jövő Egyházának jó állapota nagy-

részt attól függ, hogy lesznek-e abban működő jó papok és szerzetesek. Jó pap és jó szerzetes pedig akkor lesz valakiből, ha bölcs és képzett nevelői voltak. E kérdésben személyes tapasztalatból beszélhetek, mert harminchét évig a tokiói papnevelőben szolgáltam.

Istennek hála, jó nevelőink voltak. A pap- és szerzetes növendékek képzőinél a legfontosabb tulajdonság, hogy ne csak leadják a tantárgyakat, hanem személyes, mély hittel higgyék is azt, amit tanítanak, és igyekezzenek azt életükben megvalósítani. A kispapok nevelője soha képzelje magát „professzor úrnak”, mert hiszen, ahogy Szent Ágoston helyesen mondta, „Jézus Krisztus az egyetlen mestertünk, és az ő iskolájában mindnyájan tanulók vagyunk”. Nagyon jól tesz a kispapoknak, ha látják, hogy a seminariumban a tanárai ugyanazt az ételt eszik, mint ők, és ugyanúgy mosogatják étkezés után az

edényeket, mint ők. Jó, ha a nevelők és a tanulók ugyanazon a közös szentmisén vesznek részt. A tokiói seminariumban ez nagyon szépen megvalósult.

A tanításra vonatkozólag, mondanom sem kell, hogy oly módon kell oktatni a teológiát és a többi tantárgyat, ahogy azt a II. Vatikáni Zsinat kívánja. A Szentírást a teológia lelkének tekintve és a kétezres éves szent hagyományban gyökerezve kell a tanároknak ebbe a hagyományfolyamba bevezetni a fiatalokat. Persze, ahogy a zsinat mondja, meg kell mutatni a keresztény tanítás kapcsolatát a mai világgal, és a ma élő emberek életével is.

Az egész papképzésre vonatkozólag a II. Vatikáni Zsinat kiváló összefoglalásának idézésével szeretném befejezni ezt az írást:

„A seminariumokban az egész képzésnek arra kell irányulnia, hogy az Úr Jézus Krisztus, a Mester, a Pap és a Pásztor példája szerint a kispapok igazi lelkipásztro-

FIATALOK ÉS IDŐSEK EGYÜTT JELENTIK EGY NÉP JÖVŐJÉT

Pápai szentmise az idősek napján

Nincs jövője annak a népnek, amelyben nem jön létre ez a nemzedékek közötti találkozás – mondta Ferenc pápa szeptember 28-án az idősek, nagyszülők találkozásán több tízezer hívő előtt a Szent Péter téren. A találkozón jelen volt XVI. Benedek emeritus pápa is.

Homíliájában a Szentatya gondolatait először Mária Erzsébetnél tett látogatásának evangéliumi leírásához fűzte. Ez a találkozás tele van örömmel, hittel és reménnyel. Mária nagyon fiatal, Erzsébet idős, de megnyilatkozik benne Isten irgalmassága és már hat hónapja várandós, férjével, Zakariással együtt várják gyermekük megszületését. Mária ez alkalommal is megmutatja az utat: idős rokonához siet, vele van, hogy segítsen neki, de főleg azért, hogy az idős asszonytól megtanulja az élet bölcsességét.

Az első olvasmány (Kiv 20,12) a negyedik parancsolatot visszhangozza: „Tiszteld apádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked!” Nincs jövője annak a népnek, amelyben nem jön létre ez a nemzedékek közötti találkozás, ahol a gyermekek nem veszik át a szülők kezéből az életről tett tanúságot. Ennek elismerésében, amely azoknak a személyeknek szól, akiktől az életet kaptuk, benne van a Mennyei Atya elismerése is – mondta homíliájában a pápa.

Vannak néha olyan fiatal generációk, amelyek összetett történelmi és kulturális okokból erőteljesebben megélik annak a szükségét, hogy önállókká váljanak szüleiktől, mintegy „megszabadulva” az előző nemzedék örökségétől. Egyfajta serdülőkori lázadás ez. De ha nem jön létre a nemzedékek között egy új, termékeny egyensúly, akkor ez a nép elszegényedéséhez vezet, és a szabadság, amely a társadalmat uralja, hamis szabadság, amely csaknem mindig önkényuralommá alakul át.

Benedek pápa is ott volt az idősek napján

Ugyanez az üzenet csendül ki Pál apostol Timóteushoz írt buzdításából (1 Tim 5,1-8), amely az egész keresztény közösségnek szól. Jézus nem törölte el a családra vonatkozó törvényt, hanem kiteljesítette. Az Úr új családot alkotott, amelyben a vér szerinti kapcsolatokat felülmúlja a Jézussal való kapcsolat, valamint az Atya akaratának teljesítése. De a Jézus és az Atya iránti szeretet elvezet a szülők, testvérek, nagyszülők iránti szeretet kiteljesedéséhez, megújítja a családi kapcsolatokat az Evangélium és a Szentlélek életnedvével.

A pápa ezután visszatért a vizitáció örömmel és reménnyel, hittel és szeretettel teli képéhez. Szűz Mária így mutatja meg nekünk az utat: a fiatalok és az idősek közötti találkozás útját. Egy nép jövője szükségszerűen feltételezi ezt a találkozást: a fiatalok erőt adnak a népnek, hogy előbbre haladjon, az idősek pedig megszilárdítják ezt az erőt az emlékezettel és a népi bölcsességgel – mondta homíliájában Ferenc pápa.

Magyar Kurír

FELVIDÉKI MINISTRÁNSOK RÓMÁBAN

A belgiumi Drongenben került sor a Nemzetközi Ministráns Szövetség (CIM) közgyűlésére szeptember első hetében, amelyen részt vettek felvidéki magyar ministránsreferensek is. A közgyűlés fő témája a 2015-ben megrendezendő római Nemzetközi Ministráns Találkozó volt. A legutóbbi ministráns találkozó 2010 augusztusában volt, amelyen több mint 40 ezer ministráns vett részt Európa számos országából. Magyarországról, és a határon túli területekről több mint ezer magyar ministráns zárandokolt el Rómába, hogy találkozzon a Szentatyával. Az első római ministráns zárandoklatra 1962-ben került sor, akkor XXIII. János pápa fogadta a fiatalokat a Szent Péter téren. 2015-ben

a ministráns találkozó augusztus 3-7. között kerül megrendezésre. A találkozó csúcspontja a Ferenc pápával tervezett szentmise lesz, amelyre a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában kerül sor. A rendezvény mottója: „Íme, itt vagyok, engem küldj!” (Iz 6,8)

A Jópásztor Alapítvány 2010-hez hasonlóan, jövőre is zárandoklatot szervez a felvidéki magyar ministránsok részére Rómában. Az érdeklődők október 1-jétől január 31-ig jelentkezhetnek plébánosuk ajánlásával az alapítványnál a jopasztoralapitvany@gmail.com e-mail címen. A zárandoklattal kapcsolatos bővebb információkat az ősz folyamán kapják meg a plébániák.

(Pázmaneum)

rokká formálódjanak. Készítsék föl tehát őket az Ige szolgálatára, hogy Isten kinyilatkoztatott Igéjét egyre jobban értsék, átélve magukévá tegyék, ajkukkal és életükkel is kifejezzék; az istentisztelet és a megszentelés szolgálatára, hogy imádságukkal és a liturgiában való részvételükkel az üdvösség művét az eucharisztikus áldozat és a szentségek által valósítsák meg; a lelkipásztori szolgáltra, hogy tudják megjeleníteni az emberek előtt Krisztust, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét váltásául sokakért, és mindenki szolgálóiként, minél többeket megnyerjenek.” (Optatam totius, 4).

Imádkozzunk tehát, hogy mind a missziós országokban, mind pedig a régió keresztény országokban ilyen módon, sikeresen végezzék az Egyház jövő vezetőinek nevelését.

Nemeshegyi Péter SJ

Floridai levél

TIBETI KÉPEK

Nemrég került a kezembe a tibeti sajtófigyelő, a Tibet Press Watch legújabb, nyári száma. A tizedik éve, évente négyszer, változó terjedelemben megjelenő tájékoztatóban képet kapunk a kínai elnyomás alatt élő hatalmas terület mai napjáról. A washingtoni központú újság öt nyelven jelenik meg, a tibetint kívül angolul, franciául, németül és hollandul. Mivel a kiadást alaposan megdrágítaná a képanyag, ezért csak kevés felvételt közölnek. De már ezek is megerősítik a Tibetbe eljutó néhány turista benyomásait és a titkosan kijutó helyzetképeket.

Az egyik felvételen egy katonai alakulat menetel a városka téli utcáján. A havas háztetőről egy, az utcára irányított gépfegyver mellett álló katona távcsővel figyel az utca képét. Nem sok érdekeset láthat, hiszen az ablakok csukva vannak és nincs egyetlen járkelő sem. Ez a kép világosan megcáfolja a hivatalos kínai beállítást, mely szerint a tibetiek örülnek a jelenlétüknek és megköszönik, hogy bejőttek hozzájuk és segítenek nekik...

Nos, erre az „örömré” utalhat a kínai jelenlét elleni tiltakozás egyik drámai, megrázó jele: az önelégetés is?! És a velejáró, „Sippenhaft”, vagyis a hazai kommunista időkből is jól ismert rendszer, mely szerint megbüntetnek mindenkit, szülőket, rokonokat, barátokat, akik nem jelentették a hatóságoknak, hogy mire készül az illető? Van új a nap alatt?

Eszembe juttatja ez a hír az 1968-as drámai eseményt, mikor is a szovjet erők Csehszlovákiába való bevonulása ellen, mindenki szeme láttára felgyújtotta magát a prágai egyetemista diák, Jan Palah...

Kína a báránybőrbe bújt farkas figuráját megduplázza, mert a minden hájjal megkent farkas mellé odasorolja a ravasz rókát is. És ez a „róka” nem elégszik meg a felnőtt társadalom befolyásolásával, célba veszi nemcsak az egyetemistákat, de még a középiskolásokat, sőt az elemista korú gyerekeket is.

A tekintélyes nevű Konfuciusz Intézetnek nagy szerepe van a hivatalos kínai propaganda terjesztésében. Többek között kilencven állam vagy háromszáz egyetemére mesterkedte be magát. Logikus tehát, hogy a szabadságban élő tibetiek nem maradnak csendben. Az Európai Parlamenttől a nagy és kis államok kormányaiig halatják a hangjukat. A hatalmas Ausztráliában szétszórván élő tibetiek összefogtak és elmentek a fővárosba, Canberrába, hogy a kormány erőteljesebb fellépését kérjék a hazájuk eseményeivel kapcsolatban.

*

Nagy hatása volt az Európai Parlamentben a titokban, életveszélyben készült Leaving Fear Behind bemutatásának. A film Tibetben felvett beszélgetéseket közöl, többek között a dalai láma szerepéről, hatásáról, az emberi jogokról. S hogy a munkával kapcsolatos beszélgetéseket csak egy ténnyel igazolják: a Tibetet széltében-hosszában bejáró Dhondup Wangchen hatévi börtönnel „fizetett” az igazságot rögzítő tevékenységéért.

A Nemzetközi Kampány Tibetért megtesz mindent a valós helyzet ismertetésére. A munkája iránti érdeklődést jól mutatja egy statisztika, mely szerint a hatalmas költségek fedezésének 83 százaléka, a fillérektől a százazrekig, egyéni adományokból jön össze.

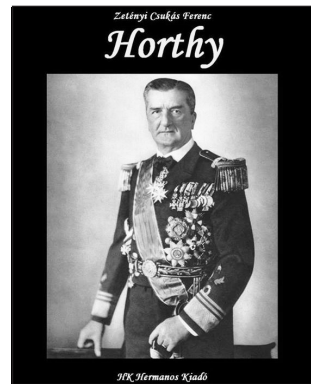
Bitskey Ella, Sarasota

HORTHY MIKLÓS-ALBUM

Magyarország német megszállásának hetvenedik évfordulója kapcsán ismét előtérbe került a néhai kormányzó, Horthy Miklós szerepe. A sok vitát kiváltó téma arra ösztönözte a szegedi Hermanos Kiadót, hogy háromnyelvű albumot jelentessen meg, amely sok fényképpel illusztrálva mutatja be Horthy Miklós pályafutását, Kenderestől – ahol egy kilencgyermekes kisnemesi család negyedik fiaként 1868-ban született –, egészen Estorilig, ahol emigrációba kényszerülve, néhány hónappal az 1956-os szabadságharc vérbe fojtása után meghalt. A rendkívül tetszetős kiadású album szerzője, Zetényi Csukás Ferenc, noha nem hivatásos történész, évek óta foglalkozik a két világháború közti korszakkal. Az eseményekhez főként katonapolitikai szempontok alapján közelít, így nem meglepő, hogy az idén kiadott album előtt a kormányzó tragikus körülmények között elhunyt fiáról, Horthy Istvánról *Az utolsó bevetés* címmel írt könyvet. Zetényi Csukás Ferenc a könyveiben közölt fényképeket mintegy bizonyítékként vountatja fel és rájuk támaszkodva vezet végig olvasóit a taglalt témában. Azonban nemcsak a fényképeket igyekszik felsorakoztatni könyveinek illusztrálására, hanem sok

olyan dokumentumot is, amely eddig sehol sem látott napvilágot, köztük olyan személyes tárgyakról készült felvételeket, amelyeket Horthy Miklós és családja hagyatékából a kommunizmus bukása óta a Magyar Nemzeti Múzeumban állítanak ki.

Az album két részre tagolódik. Az első ötven oldal magyar, német és angol nyelvű ismertető. A kötet gerincét a gondosan

összegyűjtött és történelmi időrendben bemutatott képanyag teszi ki. Zetényi Csukás Ferenc már az album előszavában igyekszik elkerülni minden vitát, mint írja, tárgyilagosan, kizárólag a tények és a megtörtént események alapján vizsgálja a kormányzó életpályáját. Az olvasó előtt kirajzolódik egy tengerészti alkaja, akinek jellemét a családjában, majd iskoláiban magába szívott keresztény elvek alakították és irányították a kezébe: „Isten, haza, család”. A politikától egészen az Osztrák–Magyar Monar-

chia összeomlásáig igyekezett távol tartani magát. Csupán 1918-ban, a köztársaság kikiáltását követő zavaros idő ösztönözte aktív politikai állásfoglalásra és ennek eredményeképpen került 1920 márciusában a Trianonban megcsönkített Magyarország élére. A most megjelent Horthy-album képeiből egyértelműen kiténik, hogy a két világháború közti ország miként állt talpra, miként igyekezett békés módon megvalósítani a „Nem, nem, soha” jelszavát, és miként sodródott abba a helyzetbe, hogy az elcsatoltként számon tartott területek egy részét olyan áron kaphatta átmenetileg vissza, amelyet jószántából Horthy Miklós és környezete aligha akart volna megfizetni. A történelem alakulása azonban másként döntött.

Zetényi Csukás Ferenc könyve már a Horthy-idők egyik felpanaszolt állapotát, az elszigeteltséget igyekszik átörömmel azzal, hogy nemcsak a magyar közönséget célozza meg, hanem a német és a talán még fontosabb angol nyelvű olvasókat. A kötet így bővítheti azokat az egyébként igen szűk ismereteket, amelyekkel a nyugati nagyközönség Magyarország múltjáról rendelkezik.

Vincze András

GYERMEKI LÉLEK

Mindannyian ismerjük az evangéliumi tanítást: „Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.” A krisztusi mondat elhangzása óta sok idő telt el, a gyermekekről könyvtárnyi irodalom született. Voltak korok, amikor kis felnőtteknek tekintették őket, képzetlen munkaerőnek, majd a romantika idején a nők tiszteletével együtt beszivárgott a köztudatba a gyermekek ártatlanságának és tisztaságának dicsérete is, a közoktatás elterjedésével pedig a szülői nevelést részben pótló kialakult a gyermekek fegyelmezésének, „idomításának” és szocializációjának általános, nagyüzemi módja.

Egyik kedves, XVIII. századi angol misztikus költő, William Blake autodidakta volt, és igen rossz véleménye volt az iskoláról, melyet a börtönhöz hasonlított, és valóban, sok esetben a diákok azóta is börtönné ér-

zik az iskolát. Az igazság valahol középúton van, a gyermekek sem nem angyalok, sem nem ördögök: sokat számít a szülői gondoskodás és nevelés, valamint az őket körülvevő társadalom anyagi és szellemi kultúrája. Annyi bizonyos, hogy „a gyermek a férfi atyja”, hogy egy másik angol költőtől, William Wordsworth-tól idézzem ezt a verssort, amely valaha minden brit kollégium falán olvasható volt.

Nemrég olvastam egy tanulmányt a gyermekek agyműködéséről. Az újabb kutatások azt igazolják, hogy a gyermeki gondolkodás jóval logikusabb és gazdagabb, mint azt korábban feltételezték, sőt számos területen felülmúlja a felnőttek képességeit. Már az egyéves csecsemők is tudnak óvsági, statisztikai következtetéseket levonni, és az egészen kicsiny gyermekekben már ott van a világ felfedezésének, megismerésének olthatatlan vágya. Különösen hatalmas a gyermekek képzeletvilága, s valójában ez a világ

az, amit a „racionális” világ, a szülők és főleg az iskola fokról fokra felszámol, pedig éppen a gyermeki képzelet az a tényező, mely a legnagyobb feltalálók, művészek, írók esetében mindig is az alkotóképesség záloga volt. A gyermeki lélek intuitív tudással rendelkezik, és minél ingergazdagabb a környezet, annál hamarabb bontakoznak ki kreatív képességei. Talán ez is a magyarázata annak, hogy a misztikus látomásokat, jelenségeket, csodákat többnyire gyermekek vagy nagyon „egyszerű” emberek kapják Istentől, nem pedig tudós, logikus elmék, teológusok.

Amikor utolér minket az öregség, a tapasztalat szerint második gyermekkorunkat éljük – hirtelen emlékezni kezdünk olyan dolgokra, melyekről azt hittük, már régen elfeledtük őket. Talán még genetikai emlékeink is feltámadnak, őseink közös emlékezetének tárházából, mielőtt a valódi világot meglátjuk – immár színről színre.

Szentmihályi Szabó Péter

AZ ÉLET VÉGE

Esik. A lombokról nagy, súlyos csöppekben pereg alá a víz...

A tájra nehezedő fekete ég alatt még szomorúbbnak tűnik az elhanyagolt konyhakert, melyben az egykor derűsen mosolygó saláták, paradicsomok, paprikák helyét bogáncsrengeteg, csalánbozót vette át. A nyulak ketrece is üresen tátony. Ki tudja, mikor laktak benne utoljára állatok?

*

A ház ablaktáblái kitámasztva, az ajtó éjjel-nappal nyitva. Lépteim zajára a hálószoba heverője alól, ahol a beteg fekszik, borzas kiskutyá ugrik elő. Egyet-kettőt vakkant figyelmeztetőül a gazdája felé, majd mint aki megtette a kötelességét, odasompolyog a lábához, várva a rég nélkülözött simogatást.

Fájdalmas, halk nyöszörgés:

– Maman, Maman...

Az öregasszony kinyitja a régi porladó anyját hívja.

– Maman...

Mikor észreveszi, hogy áll valaki mellette, az orvosokat, az ápolónőket kezdi szidni, s egyre azt hajtogatja, „jobb lenne már neki kint a temetőben, a férje mellett”, meg hogy miért nem szánják meg, „miért nem adnak neki valami halálba szenderítő szer”.

Három fia közül egyik sincs mellette. Igaz, bebenéznek időnként, zavartan, tanácstalannal ácsorognak egy darabig az ajtóban, de ezt Françoise nem látja. Kényelmetlennek, szegénylónak találják a helyzetet. Beléjük szorult a mondanivaló.

A menyé jön át hozzá minden reggel a szomszédos tanyáról. Tisztába teszi, megéti, kisöpri a szobát. Aztán a soros ápolónő érkezik, hogy beadja az injekciót, s átkötözze a cukorbetegség következményeként üszkösödésnek indult lábát.

– Be kellene szállítani a kórházba! – mondja tárgyilagos rövidséggel. – Itt lehetetlen kezelni. Alig lát. Járnai sem képes. Éjszaka néha fölkel, de pár imbolygó lépés után végigzuhan a padlón, és reggelig ott marad...

– A kórházba? Tudnának ott rajta valamit segíteni?

– Le kell amputálni a lábát. Ez az egyetlen megoldás.

– De érdemes-e kinozni? Meghosszabbítaná az az életét? Mennyivel?

*

Az egykor oly kínos rend, most bázár-rá fájult körülötte.

A fehérre meszelt gerendamennyezet alatt, a vakolat hullatató, repedező falakon képek: apja és anyja portréja, maga menyasszonyi mirtuszkoszorúval... Aztán törrel átvert szívű, bánatos Madonna, gyermekeket a megáradt folyó hidján átkísérő őrangyal... Megkezdetlen falinaptárak, szenteltvíztartó, feszület...

A virágos porcelán kancsóba, mosdótábla belekövesedett a víz. A tükrök, a szép, öreg parasztbútorok tükrei, megvakultak. A szobában dohos szag és sötétség van. A legyek miatt még azt a kevés napfényt is ki kell rekeszteni, ami egyébként beszűrődne az apró ablakon. A kredencen csatol, fésűk, törött hegyű ceruza, nyitott buksza... Egy élet, egy kialvóban lévő élet utolsó kellékei.

Sóhajtok. Igaza van az ápolónőnek: itt nem maradhat! Mégiscsak be kell szállítani a városi klinikára. De tiltakozik ellene, hallani se akar róla – talán a Titin nevű borzas kiskutyá miatt?! Saját környezetében szeretne meghalni.

Szólnom kell a fiainak, hogy üljenek időnként az ágya szélére, fogják meg a kezét. A beteg sokra értékeli a testi meleget, többre, mint az üresen kongó szavakat. Az egyik emberből a másikba átlükettető áram könnyebbé teszi a szenvedést és – a búcsút.

„Egyedül, egyedül esünk át a halálra...”

Saáry Éva

CSÍKSOMLYÓN TANÁCSKOZOTT AZ EURÓPAI MÁRIÁS HÁLÓ

A jubileumi Mária-év – amelyet a csíksomlyói Segítő Szűz Mária szobrának 500 éves évfordulója tiszteletére hirdettek meg – jelentős eseménnyel indult: szeptember 16–19. között a székelyföldi kegyhely vendégül láthatta a húsz ország huszonkét európai nemzeti Mária-kegyhelyét tömörítő Európai Máriás Háló képviselőit. Végül is tizenhárom ország tizennégy kegyhelyének mintegy harminc küldöttje vett részt a csíksomlyói rendezvényen.

A házigazdák mellett Banneux (Belgium), Brezje (Szlovénia), Częstochowa (Lengyelország), Einsiedeln (Svájc), Fatima (Portugália), Knock (Írország), Lőcse/Levoča (Szlovákia), Loreto (Olaszország), Máriapócs, Mátraverebély-Szentkút (Magyarország), Mellieha (Málta), Vilnius (Litvánia) és Zarvanytsia (Ukrajna) Mária-szentélye képviseltette magát. A kegyhelyigazgatók és munkatársaik azért gyűltek össze, hogy megosztassák egymással tapasztalataikat, megbeszélhessék a hívek szolgálatával kapcsolatos legfontosabb kérdéseket, és közösen megoldásokat keressenek a felmerülő problémákra.

A konferencia kezdő napján a klarissza nővérek csíksomlyói monostorának kápolnájában imádkoztak a vendégek a találkozó sikeréért, amelynek központi témája a zarándokutak Kelet- és Közép-Kelet-Európában, különös tekintettel a Mária Útra volt. A Jakab Antal Tanulmányi Házban tartott tanácskozás első előadójaként Jakubinyi György gyulafehérvári érsek az Erdélyi Főegyházmegye történetét ismertette a hallgatósággal. A közelmúltból a kommunizmus káros hatását emelte ki, rámutatva, hogy az elnyomás következtében miként csökkent a nemzeti kisebbségek száma, és ezzel összefüggésben hogyan változott meg Erdély felekezeti térképe is. Az érsek az ország jelenlegi társadalmi és szociális helyzetéről is szólt, rámutatva arra, hogy a nyomor miatt napjainkban is tömeges a kivándorlás, amelynek következtében tovább csökken a lakosság száma, és ezért romlik a kisebbségben élők nemzeti és vallási önazonosság-örzészése az esélye.

Csíkszereda város önkormányzata és polgármesteri hivatala nevében Antal Attila alpolgármester köszöntötte az európai kegyhelyek képviselőit, majd Jakubinyi érsek helyzetjelentésére reagálva úgy fogalmazott, hogy a városvezetés a maga eszközeivel mindent megtett és megtesz szűkebb közössége pozitív jövőképeinek alakításáért, az itt élő magyarok élni akarásának megerősítéséért. Magyarország csíkszeredai konzulátusa nevében Zsigmond Barna Pál fő-

konzul üdvözölte a jelenlévőket. A Magyar Köztársaság tisztségviselője Mária hatalmáról beszélt, amelynek közvetítéséért a kegyhelyigazgatók munkájának értékét emelte ki.

A csíksomlyói kegytemplomot és kolostort bemutató film megnézése után Szabó Tamás, a magyarországi Mária Rádió elnöke *A Mária Út Közép-Európa zarándokútja* című előadásában a boldogság és a gazdagság egymáshoz való viszonyát vizsgálta, arra a következtetésre jutva, hogy az igazi boldogság a lélek boldogsága, így lehet „a Mária Út a boldogság útja”, hiszen „a Mária Út a lelki megújulás útja”. Kocsis Fülöp hajdúdorogi görögkatolikus püspök *A bizánci szertartás létjogosultsága a 21. századi Európában* című előadásában kitért a görögkatolikusok jelenlétének okaira, majd megállapította: egyházának fontos helye van a mélyebb, lelki tartalmakat kereső posztsekuláris világban, hiszen egyre több fiatal vesz részt a hosszas, régiesnek tűnő görög rítusú szertartásokon, egyre gyakrabban igénylik az ifjúsági zarándoklatokon a szolozsmázást.

Az Európai Máriás Háló találkozójának résztvevői nemcsak a kegyhely, hanem a város történelmével és jelenével is megismerkedtek. A kegyhelyek képviselői beszámoltak az előző konferencia óta eltelt év eseményeiről, lelki és gyakorlati történéseiről, dilemmáikat, megállapításait megosztva egymással.

Az európai nemzeti Mária-kegyhelyek kétnapos ülését követően a résztvevők gyimesi kirándulásra mentek az ezeréves magyar határhoz, hogy betekintést nyerjenek a csángók történelmébe és jelenébe, abba, hogy miként kötődnek a székelységhez és Csíksomlyóhoz. Az Európai Máriás Háló a gyimesbükki templomban tartott magyar–angol–olasz–latin nyelvű szentmisével és búcsúvacsorával zárult. A szentmise főcelebránsa és szónoka Orbán Szabolcs, az erdélyi ferences rendtartomány elöljárója volt. A következő tanácskozásra 2015-ben a magyarországi római katolikus nemzeti Szűzanya-kegyhelyen, Mátraverebély-Szentkúton kerül sor.

Borsodi L. László

IMÁVAL ÉS SZOLIDARITÁSSAL AZ ÜLDÖZÖTTÉKÉRT

Erdő Péter gyűjtötte meg az első gyertyát

A Katolikus Karitászt által meghirdetett „Gyűjts egy gyertyát az üldözöttekért!” szolidaritási akció első napján, szeptember 19-én, a budapesti Szent István-bazilika előtt Erdő Péter bíboros gyűjtötte meg az első lángot.

„Jöjjen el, és gyűjtsen egy gyertyát az üldözöttekért! Imádkozzunk együtt, hogy a béke és megbocsátás ajándéka adassék meg minden üldözöttnek a világban!” – olvasható a Magyar Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezete, a Katolikus Karitászt felhívásában. E hívást követve gyűjtötták meg az első gyertyákat pénteken déln, az Úrangyala imádságot követően a budapesti Szent István-bazilika előtt.

Az első gyertyát Erdő Péter bíboros helyezte el a bazilika lépcsőjén, őt Alberto Bottari de Castello, Magyarország apostoli nunciusa, Kóvér László házelnök, Paczolay Péter, az Alkotmánybíróság elnöke és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes követték.

A hívó közösség részéről először a Katolikus Karitászt önkéntesei gyűjtötták meg gyertyáikat, majd Teréz anya nővérei következtek, akik az érintett iraki területeken is jelen vannak.

A kezdeményezéssel Erdő Péter a Magyar Kurírnak elmondta: „Gyilkos támadások sorozata éri embereket egész közösségeit sok helyütt a világban, gyakorlatilag csak azért, mert keresztények. Nem az egyedüliek, akiknek üldözöttség az osztályrészük, de ők azok, akiket a legnagyobb számban és a leggyakrabban sújt az erőszak. Ki kell fejeznünk láthatóan és kézzelfoghatóan is, hogy imádsággal és szolidaritással, segítőkész szeretettel kíséreljük a sorsukat.”

A Karitászt által meghirdetett akció szeptember 26-áig tartott, egy héten át várták azokat, akik szeretnék volna szolidaritásukat kifejezni mindazok iránt, akik hitük miatt kényszerültek mindenüket hátrahagyni.

(Magyar Kurír)

ESZTERGOMI FERENCSEK GENFBEN

A genfi repülőtér közelében 75 évvel ezelőtt épült egy fából ácsolt kápolna a pilóták, gépészek, forgalomirányítók és családjaik számára. Az akkori gyeses kifutópályás és fabódék helyét ma egy interkontinentális repülőtér foglalja el, és a kis kápolnát is emeletes lakóházak és irodaépületek veszik körül. A régi oltárképet, amin angyalok és viharfelhők között repkedő korabeli repülőgépek idézik fel a légi közlekedés hőskorát, azóta félretették és helyére egy faragott feszületet állítottak az egykori repülősök unokái.

Ha ma valaki Genfben magyar nyelvű szentmisét szeretne hallgatni, akkor ebbe a kápolnába jöjjön el, ugyanis, ez a kápolna szolgál ma otthonul a Genfi Magyar Katolikus Misszió közösségi életének. A magyar nyelvű szentmiséknek ma is köze van a légi forgalomhoz, miséző papjaink ugyanis repülővel érkeznek péntek este a Budapest–Genf fapados járattal.

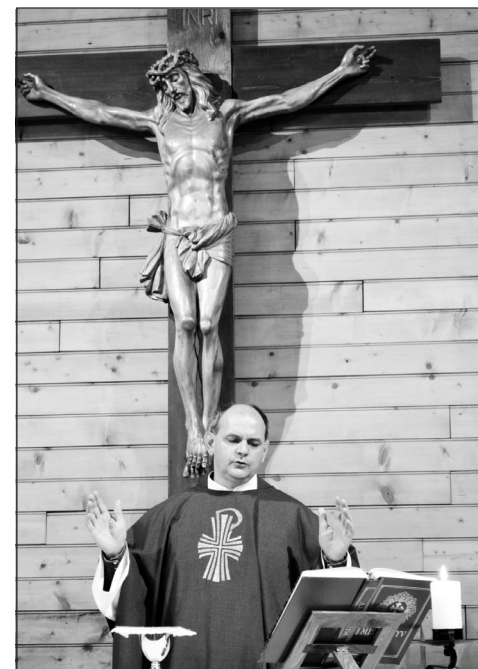
Stipitz Árpád ferences atya szervezi az évi programot és legtöbbször ő maga vállalja a hétvégi utazást is, ha az esztergomi gimnáziumban végzett számos egyéb feladata mellett erre is telik ideje. Máskor pedig a gimnázium korábbi igazgatói, Reisz Pál vagy Tokár János vállalja a fáradságos utazást. Időnként Radics Dávid, Lukovits Milán, Tóth Damján vagy az egykori esztergomi diák, Kótai Róbert tábori lelkes látogató el hozzánk.

A ferences atyák nagy odaadással és rendszerességgel látják el lelkipásztori feladatukat: az elmúlt négy és fél évben egyetlen alkalommal sem maradt el meghirdetett szentmise!

Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, valamint nagyobb katolikus ünnepeken van magyar nyelvű szentmise, előtte való szombaton este pedig a szomszédos Lausanne-ban. Egy-egy ilyen hétvégén sor kerül betegek látogatására, jegyesoktatásra, keresztelőre, elsőáldozásra és temetésre is. Rendszeressé vált a húsvét előtti lelki gyakorlat és egy-egy zarándokút is, most éppen Rómába és Assisibe készülünk.

Immár évek óta a hagyományos Szent László búcsút is az esztergomi ferences atyák és diákjaik segítségével szervezzük. Egyik 1956-os ünnepségünk alkalmából, melyet rendszerint szentmisével és ökumenikus liturgiával kezdünk, Genfben már bemutatkozott a gimnázium színjátszó köre is.

A ferences atyák meghívására mi is ott lehettünk az Esztergomi Ferences Gimnázium fennállásának nyolcvanadik évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen, melyet követően Árpád atya, aki egyébként földrajz szakos tanár, végigkálauzolt bennünket a felvidéki bányavárosokon egészen Kassáig.

Árpád atya Genfben

Valóban úgy érezzük, hogy a szórványban élő magyar katolikusok lelkipásztori ellátásának egy rendkívüli új formája valósul meg minálunk, a ferences atyák fáradságát nem ismerő munkája által. Mi elvileg a Fribourg, Lausanne és Genf területeit magába foglaló svájci püspökséghez tartozunk. Bár szívélyes viszonyt ápolunk a helyi püspökséggel, egyházjogilag sajnos nem tartozunk a svájci egyházhoz, és ezért semmiféle anyagi támogatásban nem részesülünk. A Genfi Magyar Katolikus Misszió immár tizenöt esztendeje a saját lábán kell hogy megálljon, és a hívek adományai-ból tartja fenn magát. Kötődése az egyetemes Egyházhoz kizárólag az esztergomi ferences atyák révén valósul meg.

Genf városa ma is a fejlődés útját járja a diplomácia, a kutatás, az oktatás és az üzleti élet egyik európai központjaként. A mintegy 2500 főre tehető magyar közösség állandóan megújul, így továbbra is komoly igény van magyar nyelvű lelki gondozásra. Számunkra jelenleg az esztergomi ferences atyák rendszeres látogatása látszik az egyetlen lehetséges megoldásnak. Hála Istennek, az ő áldozatos munkájukra a továbbiakban is számíthatunk!

Mercz László, Genf

SEGÍTSÉG A DÉLVIDÉKI ÁRVÍZKÁROSULTAKNAK

Nyolcvan házat szárítottak ki ipari gépekkel a Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntesei a szerbiai Obrenovacon, ahol a lakók megsegítésére újabb akciót készítenek elő – mindezt a délvidéki Nagybecskerekben tartott sajtótájékoztatón ismertette Adányi László programvezető.

Német László megyéspüspök a délvidéki Nagybecskerekben a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal közösen tartott sajtótájékoztatót a szerbiai árvízkarosultak megsegítéséről. A máltai segítségnyújtás eredményeképpen a legnagyobb kárt szenvedett Obrenovac város Dudovi nevű kerületében 80 családi házat szárítottak ki speciális ipari légszárító berendezésekkel, együttműködve a Nagybecskereki Püspökségi Karitással.

A magyarországi kereskedelmi és iparkamarák adományainak köszönhetően lehetőség nyílik a program folytatására. Sokan vannak az árvízkarosultak között olyanok, akik nem tudták rendbe

hozni lakásukat és a közelgő tél megoldhatatlan problémák elé állítja őket. A Máltai Szeretetszolgálat egy további segítő programot készít elő, amely a lakhatás körülményeinek javítását célozza Obrenovacon.

A sajtótájékoztatóról beszámoló *Magyar Szó* tudósítása szerint két hónap alatt nyolcvan házat sikerült lakhatóvá tenni Obrenovac Dudovi nevet viselő lakótelepén, ahol az ár magassága elérte a 3,5-7 métert. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat ipari falszárító berendezésekkel látta el az árvízkarosultakat, a berendezésekkel 20-25 napig szárították a földszintes épületek részeit. Egy gép folyamatos üzemben napi 75 liter vizet is képes kinyerni. A nyolcvan lakás falaiból több mint 160 ezer liter vizet szárítottak ki. A gépek működtetését folyamatosan figyelemmel kísérték, és két hónapig gyakorlatilag együtt éltek az árvízkarosultakkal.

(Máltai.hu)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Új Fokoláre-vezetők

Szeptember 12-én a mozgalom nagygyűlése újra Maria Vocét választotta Mária Műve, a Fokoláre Mozgalom elnökévé a következő hat évre. Még aznap megérkezett a Szentszék megerősítő válasza, amely – a mozgalom státútumainak előírása szerint – szükséges a döntés érvényességéhez. Maria Voce 1937-ben született az olaszországi Ajellóban. A mozgalmat 1959-ben ismerte meg, közel 50 éve él fokolári közösségben. Közvetlen tapasztalatra tett szert az ökumenikus és a vallásközi párbeszéd területén is. 1978-tól 1988-ig Törökországban élt, közeli kapcsolatban állt a konstantinápolyi ortodox patriarchátussal, valamint más keresztény egyházak vezetőivel és a muzulmán világgal is. Az alapító, Chiara Lubich halála után ő lett a mozgalom első elnöke.

Ajándék a pápának

Az első világháború kitörésének centenáriuma, szeptember 13-án Ferenc pápa az észak-olaszországi Fogliano di Redipuglia-i osztrák–magyar katonai temetőben róta le tiszteletét a harcokban elesett katonák emléke előtt. A pápai szentmisét követően – melyen Bíró László tábori püspök is koncelebrált – Hende Csaba honvédelmi miniszter személyesen köszönthette a Szentatyát, és egy személyes ajándékot nyújtott át neki: egy ismeretlen magyar katonai imakönyvét, amely tulajdonosával együtt megjárta Isonzó környékét. A díszdoboz tartalmaz egy olyan fémlapot is, amelyre a magyar katonák személyazonosságait adatait vésték fel.

Bíborosok tanácsa

A kilenc bíboros tanácsa, amely Ferenc pápát segíti a Kúria reformjában, háromnapos ülést tartott szeptember 15. és 17. között, melynek során elkészítette az új apostoli konstitúció vázlatát. A bíborosi tanács koordinátora, Oscar Rodriguez Maradiaga érsek elkészített egy munkatervet, hogy ennek segítségével a munkálatok új szakaszában meggyorsítsa az eddigi összefüggések és reflexiók összegzését. A következő ülésekre idén december 9. és 11., valamint 2015. február 9. és 11. között kerül sor. Ekkorra már elkészülhet az új konstitúció végleges tervezete, amelyet átnyújtanak a pápának.

Üzenet a Társadalmi Napokra

Ferenc pápa üzenetet intézett a szeptember 18. és 21. között Madridban megrendezett II. Európai Katolikus Társadalmi Napokon résztvevőkhez. „A madalanti javaknak és a társadalmi berendezkedésnek egyaránt az embert kell szolgálnia” – szól a pápai üzenet, amelyet a megnyitón Patrick Daly, az Európai Unió Püspöki Konferenciájának Tanácsa (COMECE) főtitkára olvasott fel az egybegyűlteknek. „Egy olyan Egyház, amely nagyobb figyelmet fordít a szenvedők anyagi szükségleteire, arra is képessé válik, hogy meggyőzőbben hirdesse az igazságot és a megváltást.”

Vatikáni médiareform

A vatikáni médiaszolgálat megreformálására létrehozott új bizottság vezetője, a brit Lord Chris Patten szerint az egyházi erőforrásokat a lehető leghatékonyabban kell felhasználni, hogy a szeretetről, a reményről, a lélek nagylelkűségéről szóló gyógyító üzenet valóban eljusson az emberekhez. Lord Patten, a BBC-t irányító tröszt egykori elnöke a bizottság első ülése után elmondta, hűsvét táján terjesztik elő javaslatukat a Vatikáni Rádió, a Vatikáni Televízió és az internetes iroda, a *L'Osservatore Romano* napilap, a Szent-szék Sajtóterme és a Tömegtájékoztató

Pápai Tanácsának szorosabb együttműködésével kapcsolatban. A reformfolyamat célja, hogy az Egyház örömhírét a lehető legjobban közvetítsék.

Kettős magyar ünnep Rómában

A római Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájának idei búcsúünnepéje alkalmával, október 7-én arra is emlékeztek, hogy tíz éve rendszeres a magyar nyelvű szentmisézolgálat a helyszínen. 2004. május 18-án volt az első keddi reggeli magyar szentmise, azóta 514 keddi reggeli szentmisén több mint 1500 pap és 12 000 hívő vett részt. A jubileum alkalmából bemutatott szentmisén halál adtak az elmúlt tíz esztendőért, imádkozva mindazokért, akik részt vettek a szentmiséken, egyben kérték Szent II. János Pál és a hamarosan a boldogok között tisztelt VI. Pál közbenjárását, hogy a magyar kápolna továbbra is rendszeresen szentmisékkal legyen otthona a Rómába zarándokló magyaroknak.

Magyar jubileum Krakkóban

Tíz évvel ezelőtt, Magyarok Nagyasszonya ünnepén ötezer magyar zarándok jelenlétében szentelte fel Krakkóban az Isteni Irgalmasság-bazilika altéplombában lévő magyar kápolnát (pontos neve: *Communio Sanctorum*) Erdő Péter bíboros. Ebből az alkalomból Katona István nyugalmazott egri segédpüspök mutatott be hálaadó szentmisét október 2-án magyar zarándokokkal közösen. Felvételünkön Katona István püspök a kápolna mozaikjának alkotóival, Puskás László görögkatolikus pap-festőművész és feleségével.

Kocsis Fülöp püspök köszöntötte Ferenc pápát

Október 1-jén, a szerda délelőtti általános kihallgatást követően a görögkatolikus főpásztor gyűrűsókra járulhatott Ferenc pápa elé. A nagy ajándékként megélt alkalom lehetővé tette, hogy Kocsis Fülöp püspök 33 csomóból álló csotkit, azaz keleti imaláncot nyújthasson át a Szentatyának, amelyet a dómóci szerzetesnők készítettek a pápának. A hajdúdorogi megyéspüspök egyben tolmácsolta két argentin szerzetes üdvözlését is, akik a dómócihoz hasonló közösségben élnek, és akiket Ferenc pápa személyesen is jól ismer, sőt azt gondolta, hogy ők is részt vettek a Szent Péter téren az általános kihallgatáson. Kocsis Fülöp püspök a Vatikáni Rádióknak elmondta, a máriapócsi kegykép első könnyezésének 300. évfordulója alkalomból 2015-ben centenárius ünnepségsorozatot tartanak, amely március 24-én kezdődik.

Sri Lanka várja a Szentatyát

Száznapos intenzív spirituális előkészítés kezdődik a helyi egyházban Ferenc pápa január 13–15. közötti látogatásának közeledtével. Szentmisékkal, imavirrasztásokkal, jótékonyági tevékenységgel készülnek a nagy eseményre. A híveket arra buzdítja az Egyház, hogy bűnbánati gesztusként tegyenek jó cselekedeteket. □

AZ EU-BAN NEM DIVAT A KERESZTÉNYSÉG

Az Európai Unióban hivatalosan nem nagy divat a vallás, különösen nem annak a keresztény változata – mondta Erdő Péter bíboros a Kossuth rádió *Európai idő* című műsorában.

Az esztergom–budapesti érsek a műsorban elmondta, van ugyan körülbelül évente egyszer, általában az unió tisztviselői által kiválasztott vallási vezetőikkel valamilyen találkozó, ezt azonban nem követi „komoly együttműködés”. Az Apostoli Szentszék sokáig harcolt azért, hogy a keresztény örökséget, vagy a zsidó–keresztény örökséget, vagy a görög–római és zsidó–keresztény örökséget megemlítsék legalább az európai alkotmány, de ezt „makacsul” mindig visszautasították. Ilyen értelemben nagyon sokféle szempontból

baj van a kulturális identitás megbecsülésével – mutatott rá a bíboros, hozzátéve, hogy ezen a nemzetállamok valamennyit segíthetnek, hiszen az egyház-ügyek alapvetően nemzetállami kompetenciába tartoznak.

Az iraki válsággal kapcsolatban úgy fogalmazott: az imádságon és a nyilatkozatokon kívül tényleges, tárgyi segítség is szükség van. Arra a kérdésre, hogy miként kezelje az Európai Unió az iraki konfliktust, emberiességi, szolidaritási, kisebbségi kérdésként, vagy a keresztény közösség nevesítésével, Erdő Péter hangsúlyozta: az Európai Unió „makacsul tartózkodik attól, hogy őket nevesítse, holott azokat az embereket ott azért üldözik, mert keresztények”.

Magyar Kurír

VISSZAÉLNEK A VALLÁSSAL

Ausztria, Szaúd-Arábia és Spanyolország egy szeptember 25-én New Yorkban aláírt dokumentumban elítéli a vallás felhasználását az erőszak igazolására. A Vatikáni Rádió számol be az Abdullah Bin Abdulaziz király Nemzetközi Vallás- és Kultúraközi Párbeszéd Központ (KAICIID) nyilatkozatáról.

Az erőszak és a humanitárius válság Irak északi részén és Szíriában, illetve a világ más részein közös válaszcímre szólít. Az osztrák, a szaúdi és a spanyol külügyminiszter nyilatkozatot írt alá szeptember 25-én New Yorkban azzal a céllal, hogy a régiókba békét hozzanak egy egységes nemzetközi front felállításával. Ebben megerősítik, hogy a tartós béke és a társadalmi összetartás útja a párbeszéd. A dokumentumot ellátta kézzel írt jegyével Ayuso Guixot, a Bécsben 2012-ben létrehozott vallás- és kultúraközi párbeszéd központnál, a KAICIID-nél megfigyelő szerepet vállalt Szentszék

képviselőjeként. Az ENSZ által elismert szervezetben jelen vannak a nagy világ-vallások képviselői: buddhisták, keresztények, hinduk, muzulmánok és zsidók.

A nyilatkozat hangsúlyozza a központ, a vallási vezetők és tágabb értelemben a nemzetközi közösség felelősségét erőszakos konfliktushelyzetekben, különösen amikor emberi életek és lakott területek vannak veszélyben. A dokumentum elítéli az erőszakos konfliktusokat a világban, és kiemelten azokat, amelyeket a vallás nevében követnek el. A szervezet folytatja a vallás- és kultúraközi párbeszéd erősítését a tisztelet, a megértés és az emberek közötti együttműködés érdekében. A KAICIID elítéli az emberi életek kioltását és elismerését fejezi ki azoknak, akik enyhíteni igyekeznek a szenvedést, illetve akik a jólét, a harmónia és a béke előmozdítására törekednek.

Magyar Kurír

OLASZ BOHÓC VIGASZTALJA A GYEREKEKET GÁZÁBAN

Marco Rodari augusztus óta bohócként látogatja a gázai gyerekeket a kórházakban, az utcákon, otthonaikban, hogy egy kis vidámságot vigyen életükbe.

A hírneves szalézi bűvész, akit a gyerekek csak Pimpának ismernek, vette a bőröndjét, tarka sapkáját, piros bohóccorrát, és elindult felvidítani Irak, Egyiptom, Jordánia és Palesztina gyermekeit. A bohóc kórházakban és bombák között járt. De az igazi hősök a gázai gyerekek.

Marco Rodari 38 éves tanár tíz évig dolgozott különböző kórházakban, bohócként járta a kórházi gyermekosztályokat, és jó hangulatot varázsolt a beteg gyerekek köré. Majd útnak indult oda, ahol háború és pusztítás uralkodik: immár huszonhatodszor.

Júliusban a jeruzsálemi Szent József Kórházban dolgozott a gyerekekkel, akiket ide szállítottak a Gázai-övezetből, hogy orvosi kezelést kapjanak. Augusztusban Gázában, az egyetlen katolikus plébánián ütötte fel tanyáját. Egyik napról a másikra él, és igyekszik minden lehetőséget megragadni, hogy egy kis örömet csempésszen a gyerekek és az emberek életébe az iskolákban, egy elsősegély-állomáson, családlátogatáson, vagy egyszerűen csak az utcán, ahol találkozik az emberekkel.

Öröm-csempészek

„Az első nap a kórházban egy nővér a sürgősségire kísért egy kislányt egy borzalmas sebbel a hasán: majd megszakadt a szíve a bánattól, nem szólt egy szót sem. Amint a szemébe néztem, mind csodálkoztak, mert azonnal abbahagyta a sírást, és beszélni kezdett. Ez a piros orr varázslata.”

A béke ritka pillanataiban a Jeruzsálemi Latin Patriarchátus három iskoláját járja és a gázai Szent Család Plébánián bohóc- és bűvésztanfolyamokat tart felhívni a fiataloknak, akik tovább vizsgálják majd a projektet, amit ő elkezdett. Október elején visszatér Olaszországba, ahol Pimpa beszámolóival adományokat gyűjt a gázai keresztények megsegítésére.

Szaléziak.hu

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com
Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyar-katolikusok.co.uk
Észak-Anglia:
 Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombat este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; Bécs, vasárnapként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedorfer Hang Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatoként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztferenc Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu
 Miséző helyek: Alsóőr, vasárnapként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnapként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydnstraße 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Hajtár István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsoloyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@piar.hu. Miséző helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Miséző helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivétel. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsoloyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info. Miséző helyek: Grenoble, Nizza.

LOTHARINGIA: Miséző hely: Nancy.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Ur Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłós állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperátor, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Erd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhelyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberförhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelheld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye:

Erd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenroferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarter-katolikusok.de; <http://www.stuttgarter-katolikusok.de>; és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissionohu@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyaszonnya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vízauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, CH-4123 Allschwil, tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Coeur-templomban, Feierabendstr. 68.

„RÉSZLEGES MEGÁLLAPODÁS”

A Vatikán keleti politikájáról tartott nemzetközi konferenciát szeptember 26-án a Római Magyar Akadémián. A Szentszék és a Magyar Népköztársaság között 1964. szeptember 15-én aláírt „részleges megállapodás” ötvenedik évfordulója alkalmából rendezett konferenciát Dominik Mamberti érsek a Vatikáni Államtitkárság államközi kapcsolatokért felelős titkára nyitotta meg, jelen volt Erdő Péter bíboros is.

(Fotó: PMI)

HIRDETÉSEK

Házigondozást, ápolást, betegfelügyeletet, betegellátást vállal bentlakással, 55 éves magyar nő, 36 éves gyakorlattal, kizárólag magyar családnál, Ausztriában v. Németországban. Önélettel, erkölcsi bizonyítvánnyal, referenciákkal rendelkezők. Elérhetőségek: tel.: 0036-70/245-0340, e-mail: n.lldiko1958@gmail.com.

Magyar hölgy (61/165/62) fiatalos, megbízható, kevés német és jó olasz nyelvtudással, komoly szándékkal társát keresi, egy korrek, jóléltű úriember személyében Németországból v. Svájcól. T.: 0036-88 740 051, mobil: 0036-30 93 27 335.

Temesvári születésű, vidám, szókimondó (70/160, gömbölyű) asszony, őszinte szándékkal keresi hozzáillő társát. T.: 0049-(0)176/48 302 921.

Magyar családnál gondozást, betegápolást, házimunkát vállal bentlakással 50 éves magyar nő, 5 éves gyakorlattal, referenciával. T.: 0036-20 49 44 029, e-mail: darinka065@gmail.com.

Magyar 76 éves nő hozzá illő férjet keres (nem dohányzó, nem iszákos, autótval rendelkező). T.: 0049-(0)781/28 40 530, v. 0049-(0)179/80 01 474.

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

www.egyhazikonyklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

Számos könyvre, DVD-re, CD-re kedvezmény!

HIRDESEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kétfasoros hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† **GIRHINY JÁNOS**
görögkatolikus lelkész
(1940–2014)

Girhiny János 1940. szeptember 22-én született Wellandon. Középiszkoláit Wellandon, további tanulmányait Hamiltonban a McMaster Egyetemen végezte, ahol elnyerte a BA (1965), MSc (1969), PhD (1971) fokozatokat. A torontói egyetemen MEd fokozatot is kapott. Megnősült, gyermekei nem születtek. Rusnak püspök szentelte őt pap-pá 1975 szeptemberében Torontóban az Ukrán Egyházmegye számára. Hat és fél éven át a hamiltoni Szent Mihály magyar görögkatolikus templom adminisztrátora volt, majd Courtlandon kisegített a Szent György görögkatolikus templomban. Utána Burlingtonban a Holy Rosary R. C. Church-nél volt kisegítő, végül pedig Wellandon a Slovák Holy Ghost görögkatolikus templomban szolgált.

2014. október 3-án halt meg Hamiltonban.

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
 Oberförhringer Str. 40, D-81925 München
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletunk@ungarische-mission.de
www.ungarische-mission.de

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
 Felelős kiadó: Merka János
 Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
 A szerkesztőbizottság tagjai:
 Ramsay Győző,
 Vincze András

Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
 Oberförhringer Str. 40, D-81925 München
 Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletunk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
 11 Exemplare
 nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
 Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR
 Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
 Tengerentúlról USS 60

BANKSZÁMLÁNK:
 Ungarische Katholische Gemeinde
 w. ÉLETÜNK
 Postbank München
 Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
 BIC PBNKDEFF

Erscheint 11 mal im Jahr.
 Satz: ÉLETÜNK
 Druck: AMPER DRUCK GmbH
 Am Fohlenhof 5.
 82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
 A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.